

Nyilatkozat

Alulírott, Kovács Norbert, az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület elnöke, az Örökség Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Népművészeti Egyesület nyilvánosan megjelent és irányomban megfogalmazott felhívása alapján az alábbi nyilatkozatot teszem:

Örökség Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Népművészeti Egyesület munkájának eredményeként bővül a csoportos fesztiválokban résztvevők, és a résztvevő csoportok száma.

Az Egyesület Rendezvényeinek szervezésénél kulcsfontosságú, és kiindulópont az élményközpontúság illetve a közösségi élmény szerzése. Az elmúlt években egyértelmű törekvése a szervezetnek, hogy a találkozók közösségi eseményekké nőjék ki magukat. Ilyen törekvés lett volna, lesz a Táncoló ország is.

A közösségépítés is, mint minden más tevékenység, sokféle lehet. Egy országos szervezet nem egy kis közösség - teljesen más jellegű közösségépítés lehetséges egy ernyőszervezetben, mint egy kis közösségben. Más jellegű feladata van egy országos szervezetnek, más egy táncegyüttesnek, más egy helyi akciócsoportnak.

Az Örökség Egyesület elnökségének minden tagját ismerem, kiemelkedő szakembernek tartom. Az általuk képviselt néptáncegyütteseket példaértékűnek tartom, csakúgy, mint a tőlük tapasztalható emberi, szakmai, közösségi érték közvetítést.

A nyilatkozat kiegészítése az említett tanulmánnyal kapcsolatban:

A kutatást indító konferenciát többször hirdettük a teljes kapcsolati körünkben, részletesen ismertetve, hogy milyen céllal kezdjük meg a tevékenységet, hogy ez milyen hatókörű, súlyú program lesz, kik a várható partnerek, stb. Az országos szervezetek minden vezetőségi tagja szerepel a címzetti listánkban. A kutatás online kérdőíveit közel két éven át nyitva hagytuk, elérhetővé tettük, ezzel kapcsolatban az előzőhöz hasonló módon felhívásokat tettünk közzé. A záró konferencia felhívását szintén terjesztettük a teljes kapcsolati hálózaton, illetve internetes felületeinken, hírleveleinkben. A szakma szereplői tehát sokszor találkozhattak ezekkel a meghívókkal, tájékoztatókkal. Minden nyilvános eseményre komoly szakmai résztvevői kör érkezett, beleértve minisztériumi tisztségviselőket, országos kulturális intézményeink vezetőit, magyarországi és határon túli szakembereket. Az országos hatókörű szervezetektől visszajelzés nem érkezett, részvételükkel egyik szakmai eseményen sem tiszteltek meg minket. Ennek oka talán a nagyfokú időhiány, vagy az ügy – a konkrét pályázati munkára gondolok – komolytalannak ítéltése volt (az Örökség leveléből erre is következtethetünk).

A program célja merőben eltér az országos szakmai szervezetek munkájának elemzésétől és megítélésétől. A levélben említett dokumentum néhány kiemelt mondata az én személyes írásomban szerepel, ezért teljes felelősséget vállalok. A kutatást és a teljes programot éppen azért tartottam fontosnak és kezdeményeztem, mert a negatívumként említett jelenségek hatását a szakmai életem során gyakran tapasztaltam és terjedni láttam. Soraimért tehát személyes felelősség terhel, azokat **nem felelőtlenül** vettem papírra. Mindemellett úgy gondolom, hogy a véleményemnek egy ilyen munka folyamán nyilvánosan is hangot adhatok, sőt, a dokumentum részeként is szerepeltethetem azt. Felhívom a figyelmet, hogy ebben a **részdokumentumban** több elismert szakember cikke

szerepel, a kutatásban a teljes magyar nyelvterületet lefedő, a szórványt és a diaszpórát is érintő adathalmaz gyűlt össze, tehát semmiképpen nem állja meg a helyét a „tanulmányba burkolt magánvélemény” megfogalmazás.

Nagyon örülök, hogy az Örökség Elnökségének tagjai elolvasták a dokumentumot és elemezték is azt. Annak is örülök, hogy ez vitát, gondolatokat indított. Annak viszont igazán nem örülnék, ha a szakmai nézetkülönbségek a személyes, emberi kapcsolatainkat befolyásolnák. A nyílt levélben érződő kioktatás, a kutatás kapcsán leírt, tudományoskodás (nem tudom, hogy miért kellett volna pl. swot analízist készítenünk ebben a programban...) véleményem szerint felesleges volt, az üzenetet e-nélkül is értettem.

Az önkritikára vonatkozó javaslattal teljesen egyetértek, magam és az általam képviselt szervezet munkáját is ezzel a szemlélettel vizsgálom, hibáinkat igyekszem feltárni és természetesen azokat felismerve megtenni a megfelelő lépéseket. Ezeket nem szoktuk közzétenni..., de ettől még felfedezzük őket. Ha felmerül ilyen igény, akár közzé is tehetjük... Az sem sértő számomra (számunkra), ha ezekre a hibákra mások hívják fel a figyelmünket. Ezt akár nyilvánosan is megtehetik.

A kutatás színvonalát elemző felvetésekre a Nemzetstratégiai Kutatóintézet reagálhatna. Hatalmas munkájuk számomra a programban való felelős szakmai részvételről és hozzáállásról tett bizonyosságot. Az említett záródokumentum az Egyesületünk által összeállított kiegészítő anyag, az NSKI kutatás dokumentumainak nyilvános részei hozzáférhetőek a www.eloforras.eu honlapon.

Néhány adat a megvalósult pályázati munkáról:

Kutatási online kérdőíves interjúk (bizalmas, nem közzétett anyag):	576 db.
Ebből táncgyűttes vezető (vagyis ennyi együttest képviselve):	218 db.
Ebből szakmai tapasztalattal rendelkező aktív táncos:	346 db.
Élő Forrás által készített kiegészítő kérdőív táncgyűttestektől:	20 db.
Személyes nagyinterjú:	12 db.

A kutatómunka anyagai:

Interjúleirat (bizalmas, NSKI):	99 oldal
Erdély esettanulmány (NSKI):	31 oldal
Magyarország esettanulmány (NSKI):	33 oldal
Kutatási zárójelentés (NSKI):	90 oldal
Szakmai, módszertani összegző dokumentum (Élő Forrás H.E.):	130 oldal

Összesen: 383 oldal, 667.384 karakter szakmai irat, emellett közel kétszáz pályázati bejegyzés, dokumentum született.

Ha a kutatásban szereplő táncgyűttesteket átlagosan 25 fővel számolom, ez közel hatezres érintett létszámot jelent. Nem tudok róla, hogy a kulturális közösségek szakmai élete, társadalmi pozíciója terén mostanában lett volna hasonló volumenű vizsgálat. Pedig megfontolandó lenne!

Miért is? Nos, nézzünk egy példát, teljesen „mellékágon”:

A Csoóri Sándor Alap csak Magyarországon közel hatszáz néptáncsoportot támogatott. Ebben nem szerepelnek azok az együttesek, amelyek nem pályáztak, illetve a művészeti iskolai csoportok sem, amelyek hatalmas tömeget képviselnek. De vegyük csak a hatszáz magyarországi csoportot; Minden egyes csoport évente legalább 15 alkalommal szerepel közönség előtt. Ez részben a saját érdeklődői kör (települési lakók, családok, hasonló csoportok tagjai), részben a szélesebb közönség előtt zajlik.

A fenti számok alapján elmondhatjuk, hogy igazoltan legalább évente kilencezer kulturális eseményen mutatjuk be Magyarországon a nemzeti tánc és zenei kultúránkat (tudjuk, hogy ennél jóval több lehet a valós szám). Ha csak száz ember néz meg egy-egy alkalmat, már akkor is kilencszázezer nézőről beszélhetünk évente. Ebben valószínűleg nagy létszámot képvisel a Magyarországra érkező turizmus.

Ha a megállapított adatok alapján ilyen irányú elemzéseket végeznénk, hamar kiderülne, hogy a magyar népművészet talán a legerősebb turisztikai gazdaságfejlesztési tényező (a budapesti nagykörúti lokálok mellett...). Láthatnánk, hogy a Csoóri Sándor Alapon és az NKA-n keresztül befektetett néhány milliárd forint hogyan képes meghatványozódni a néptáncosok csizmacsattintásai által!

A koronavírus járvány kezdetén néhány nap alatt az összes ágazat előállt a Kormány, vagy a szakminisztériumok számára benyújtható mentőcsomagokkal. Mi néptáncosok pedig sajnáljuk, hogy elmaradnak a rendezvényeink, várjuk, hogy mielőbb próbát tarthassunk a csoportjainknak. Szerencsére a bajban is képesek vagyunk arra, hogy kisebb-nagyobb online akciókkal életben tartsuk a közösségeinket, nemzetközi szinten is. **De hol van a mi mentőcsomagunk? Ki képviselte a mi ágazatunkat?**

Szerény lehetőségeivel a Hagyományok Háza próbálja segíteni az oktatókat, előadó-művészeket. Ők tehát tették, amit lehet.

Ennyi...

Kiscsósz, 2020. május 8.

Kovács Norbert

az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület elnöke